

RODICE A DĚTI.

Napsal Karel V. Reis.

PES.

Pokračování.

"Podívejte," volal, "Otech mne poznal, ani bych tomu nevěřil, že je to možná: tatínek ani vy ne mohli jste mne poznat — a ta němá tvář člověka pozná!"

"Snad po hase," řekla chladně, spěchajíc do světnice.

Za chvíli šel také tatík do světnice a pobízel syna: "Už pojď k večeru, už to nevyzdávej!"

Toněk ve světnici postavil svou kovku do kouta, svlékl kabát a s klobočkem pověsil jej na věšák u dveří.

Ve světnici stálo všechno jako před lety, poznal každý obrázek, dřebáný a porcelánové hrnečky na polici.

"Pojď, tuhle máš trochu kafe, nadrob si a je, není ho mnoho, nečekala jsem tě," švitvořila Lubaska.

"I nemám tuze hladu, jedl jsem cestou," odpověděl a sedl za stůl. Paže položil na desku a zíral po světnici.

"Jako bych byl včera odešel," povidal.

"Páne, to to utká! Ferdijand byl tenkrát hošek a dneska má osm škol i maturiku. Z toho se, pane, udeřel člověk! Sílák je trojletý se uní, študuje pořád latinu — no, bude z něho doktor. Bude to se ještě pár let trvat, ale snad to vydržíme; až bude tím zlodějíčkem, pak se mu peníze pohrnou," blázne matka vyprávěla.

"Utká to, utká! Kdo by řekl, že jsem tu skoro deset roků nebyl, a dvacet pět, že je tomu, co uměla maminka," povzděchl si syn.

"Ten pes dnes dělá jako blázen, toť knička, a vyť, měl bys ho jít pákrát přefáchnout, kdo pak to má poslouchat," hubovala žena.

"Je to věrnost u zvířete a láska ku podivu!" usmál se syn.

"A co pak dělají doma — žena, děti?" honem ptala se paní. "Vzkázaly vás pěkně pozdravovat, všechno je to zdravé. Děti rostou jako z vody, každé je jako tuňák, jiko to potád a potád mají hlad, člověk nestačí vydělávat," smál se.

"Jsu tvoji, musíš se starat! Vždyť ty umíš vydělávat a Marjánka může pomoci, vždyť nemusí pořád obskakovat kolem ploty a shánět, co by bylo lepší," řypala a očka mžourala jí potměšile.

"Ta se nashání — milá maminko!" řekl trpce a vyčítavě.

"Máš tuze dobré femeslo — my za měsíc nevyděláme, co ty za týden!"

"Je to platno, takové děny den ze dne člověka zmáhá; už jsem si pomyslí, že je potřeba trochu odpočinku."

"Pro pánička, je mu pětáctičtí rok a chtěl by odpocívat! Podívej se tuhle na nás, od rána do večera jsme pořád jako ve větru."

"A není to na vás vidět, tak jako na mně, to že pracujete na zdravém čerstvém vzduchu a já pořád v horku a čmoudu. Jen si všimněte mých zad a noh — je to tře práce!"

"Jestě bys mohl skály lámat!" Starý pti též klidně pojídal a teprve nyní se ozval.

"Chudák Ferdijand, ten on zas přijde zvedený, měl tu maturiku a to je, pane, robotá! Knih má vyrovnáno jako my tamhle dřív, a sote slunce vyjde, je nad tím, než zase zajde, a pak ještě dlouho pocouje. Při tom se kale nenají, co pak tím studentům dají! Ale co je pravda, nikdy nenážíká!" Všechen ten chvalozpěv vypovídá jako na kazatelně.

"A je z něho pán, hotový pán, tady na vsi mu to bude nevoní, nemá kale s kým porozprávět; kdo pak tím jeho moudrým rozumí, ani se mnou mnoho řeči nenadělá, pořád je jen ve svém," šibetěla matka.

"Jak pak nevěstu — žádnou ještě nevyhlížím!" usmál se syn.

"Co by ti to napadlo, ani bych na to nedopustila! Aby se na něj někde nějaká žebračka pověsila a omámila ho! Až bude dochtorem, pak ať hledá, tu mu třeba pomůžu; po takovém pasou jináč bo hačky! Blážen by byl, aby si teď s někým začal — takový člověk!"

Když Tolík dojedl, pravil: "Půjdu si na zahradu, bude tam pěkně. Kam pak mne dáte ležet? Nejráději bych na půdu do sena, jak jsem spal, když jsem tady chodil dělat."

"I když chceš, to můžeš; sena máme pól pody a voní, až to člověka zarazí."

Když vyšel na zahradu, Lubaska spustila:

"Vidíš? Nepovídala jsem to? Chce si teď odpočinout, proto přišel. Kríste Pane, to by mi tak scházelo, aby se tu usadil, a žena a tři klazani aby přišli za ním. Ale ať se nechystá, tady jsem já

paní, své tři stovky po mám do stál, ať dá pokoj!"

"Jen se neblážíni!" broukl muž.

"Ty ho nrznáš, jen počkej, až na tobě bude chtít podíl z chalupy. Ale to by si dal, proto jsem nepřišla a nevzala si streje starého, aby to rozděl cizím!"

"Jestě jsem nerozdával..."

"Na to nikdy nepřipustím, aby Ferdijand byl pro cizího okraden!"

"Ale kdybys nemluvila..."

"Potřebuje on zdravý, čerstvý vzduch, nevidám, páni, jen když je dost peněz a je zač koupit, nic člověku nechybí!"

Toněk lehl si na zahrádě do trávy pod starou rozklestou jabloní. Oči máje široce rozevřeny, zíral do kóše sněží, obalených černými chumáči nehybných listů, mezi nimiž promítla hvězdnatá obloha. Vzduch byl vlahý a ze zrostlé trávy dýchal chlad. Za stědoulou chalupy cvrčel provádlé svou brusličkou píseňku. Slepice na hrádké chvílkami zakvokaly za spánku.

Hlavou mladého Lubasa táhly vzpomínky na léta, kdy se v panské dílně učil, potom jako pomocník pracoval a vrátil se domů pouze vyprat. Byly to doby — Dfení a dfení, nikde úsměvu, lásky, srdečnosti, jen škarové pohledy, nevládná slova...

Nad záspí hínčel krub a starý chudelák přecházející pořád radostně kňučel a řájal.

Mladý Lubas pospal si na půdě rodne chalupy do božího dne. Vyskočil pospíšil k vykříví a zahleděl se na náves. Celá obloha byla jediná silniha bílých beránků, mezi nimiž na mále vyhlédly světlé blanky. Východ zatažen byl bílým závojem, jímž papsky pot zafovaly, ale slunce proniknouti nemohlo.

Bylo opať živa; zase hrčely vozy a drněly prázdne trakaře, drábče chodila po dvorcích a kácala se v rybníčku na návsí. Vlastvohy honice se, tvořily vlnité oblouky a křičely rozpustile.

Lubas zahleděl se k protější chlapci a pozoroval ramanetého rolníka, jenž váz ze dvora vstrkával na náves.

Po chvíli po dřených, rupavých schodech sešel dolů k snidání. "Dej Pán Bůh dobroty!" pozdravil.

"Dobryto," odpověděla matka, "jak pak jsi se vyspal? My, pane, špatně, ten pes nám nedal, celou noc a celou noc dělal jako blázen. Pán Bůh mne chraň, abych měla takovou noc ještě užít, jinak mla brni. Ale dostal, pane!"

"Chudáš Otech, dostává pro mne," posteskl syn a obrátiv se k otci, hovořil: "Ale tenhle starý Baroš se pořád drží, člověk na něm ta léta nevidí!"

Starý podíval se naň udiven.

"Starý Baroš? Ten už je pět roků v hrobě."

"A kdo je to tam?" ptal se syn, ukazuje oknem.

"To je Josef — co pak se nepamatuješ?"

"Tak to je Josef — ale je na vás, jako starý býval, zrovna tak všechno dělá, chodí, hlavu kloní. Starý odešel, mladší zrovna takový nastoupil — tak to na tom světě chodí!"

"Za to se tuhle podívej na blázna Mulilu — ten je pořád stejný."

"Pořád — a kolik mu asi je?" ptal se syn, zíraje na skrčeného, rozedraného mužíka, jenž bžel návsí.

"Pokud ho pamatuju, je pořád takový."

Antonín pospířav, vydal se do kostela. Na záspí zastavil se u Ofecha, hřbet mu pohladil a drže jej za tlamu, zahleděl se mu do očí.

"Ty dobráku," povidá mu odcházejce.

Na návsí seděli již dva umounění košiláři trbající ostřbené žebřiky, lesklé zlaté mochny a kaolilky odkvetlého sízu. Na starých kostelních hodinách, zpola odřených číslic, bylo pól sedmé. Toník rozvíkající dřevnými vrátky vešel na hřbitov a rozhlížel se po rovech, jež byly obrostlé hotovým leskem bujajících vypučelých travin, mezi nimiž pestilily se měsíčky, karamáží, letní řaly, hvězdičky, divizny i vytáhlé slunečnice. U stěny kostelíka stálo několik pomocníků kamenných, mezi rovy vypínaly se černé křičky litinové i prkné bíle natřené. Sem tam z bujného květstonva vyčníval hlinitý rov bud ještě úpln holý nebo hřídko travinou obrůstající.

Bylo dusno; jako zvuk vzdálených varhan vzduchem chvěl se jednotvárný akord bzňícího hmyzu.

Lubas zamřil k levé zdi; tam bylo místo, na kterém před dvaceti pěti lety zahrabali maminku.

Na věži, zvané orlojní, byly umístěny první věžní hodiny v Paříži. Po stranách ciferkny umístěny jsou dvě sochy Síly a Spravedlnosti. V památné noci Bar-tolomějské i zde zvonení dané znamenat k vraždění nešťastných Hug-enotů po prvním znamenat z věže kostela St. Germain l'Auxerrois.

V rozsáhlých budovách umístěny jsou různé soudní úřady, prefektura, strážnice republikánské gardy a věznic. Zde nalézá se největší sál v Paříži, zvaný "Salle des pas perdue", jenž je 73 metry dlouhý a 28 metry široký a 10 metrů vysoký. V sále tomto, jenž ovšem byl po ohni přestavěn, obdivány byly všechny dvorní slavnosti. Byl to tento sál, kde cech písařů, "Basoche", hrával své frašky, předčítal své satyrické básně, jež ve středověku byly velmi oblíbeny, a jež nesmrtný Viktor Hugo tak mistrně popisuje ve své Notre Dame de Paris. Na konci sálu jest velká mramorová tabule, která používána byla při sčítání královských banketech pro podpisování smluv svatbních členů královské rodiny a pak za jisté hercům zhora uvedeného spolku.

Na pravo pak od toho sálu je pomník Mallesherbese, odvážného otce obháje Ludvíka XVI. Spodní relief představuje Mallesherbese a jeho adjutanta De Séze, navštěvující krále ve vězení. Na levo je pomník advokáta Berryera se dvěma krásnými sochami Věrnosti a Výmlovnosti.

Salle des pas perdue jest nyní shromážděním právníků pařížských. Jest pěkná podivná na ty skupiny lidí zde. Tu stojí a radí se ne-kolik advokátů, tam několik žurnalistů spěšně poznamenávají nějaké zprávy, tam několik před-níků dobře se bavících v prázdne chvíli, onde skupina svědků se svou stranou, tamto opět skupina studentů, stoupjících výslechy a případy soudní. Kolem 11. hod. zasedání začíná a když blíž se soudní dvůr, tu sluhové soudní volají: "Le tribunal, Messieurs! Chapeau bas! (Soudní dvůr, pá-nové! klobočky dole.) Všechny zasedací síle soudní vyzdobeny jsou krásnými nástrojnými mal-bami.

Nejkrásnější ozdobou soudního paláce jest Svátá kaple, jež bývala kdys, za doby residence královské zde, zámečkovou kaplí. Vystavěna byla Ludvíkem IX. (1245—1248) pro reliquie přivezené sem z Pa-lestiny. Tyto reliquie, i s kouskem prý pravého kříže, byly za ohrom-né obnosy peněz koupeny od Baldvina II. a jsou nyní chovány v pokladu Notre-Dame-ské. Ško-da, že budova kaple tak nevhodně jest postavena na dvoře mezi bu-dovami, čímž celek dojmů ne-smírá trpí, zejména hofení i spodní loubí a krásná okna, jež jsou bohatě zdobena.

Kaple jest rozdělena na dvě části, spodní a hofenní. Spodní část určena byla pro služebnictvo královské. Celý vnitek kaple trpěl za doby revoluce. Jest však nyní velmi harmonicky oprave-n. Hofenní kaple sloužila k vyko-návání bohoslužby pro krále a dvůr. Všechna okna jsou zaskle-na s soulaďnými barevnými skly, jež dojem vlnělosti zvyšují. Vnitek jest nádherně upraven. Krásné malby a sochy, soulaďné sestave-né, jsou velmi starého původu. Blíže odtáje jsou nádherná sedadla pro královskou rodinu. Ukazují zde též okno, jímž Ludvík XI. slouchal mši, skryt jsa v soused-ním pokojí, neboť se obával, msi-ti se mezi dvořany, by ho snad

Paříž.

(Píše J. D. EDUARD NAVRÁTIL.)

(Pokračování.) VII.

Palais de Justice. (Paříž soudní.)

Palác soudnictví zaujímá rozsáhlou budovu starobylého paláce králů francouzských, kteří zde bydleli od přesídlení residence z paláce "Lázne" až po první krále z rodu Valois a nachází se na ostrově "mesta" (de la Cité), a Eudes, hrabě Pařížský, byl prvním panovníkem, jenž zde bydlel a přeměnil budovu v pevnost. Nástupci jeho značně pak rozšířili pevnost touto, zejména Ludvík Svätý, který velkou část její nechal přestavěti a přistavěti i pověstnou Svaton kapli. Karel V. opustil tento palác a usídlil se v Hotel St. Paul v Marais, ač jeho nástupci žili zde, až konečně František I. definitivně opustil tento palác a zvolil si za residencei Louvre. Nástupce jeho Jindřich II. učinil z něho budovu parlamentu. Však všechny tyto staré budovy, mimo "strážnici", již nazývají "kuchyň Sv. Ludvíka" a "domovníctví" byly zničeny těmi velkými ohni (1618, 1837 a 1776). Po posledním ohni palác byl zru-poupostaven, ale r. 1871 byl částečně zničen komunisty. Nynější řada, čelící na boulevard du Palais, datuje se z r. 1874, zadán část pak z r. 1868. Policejní prefektura jest přístavkem na severu a domovníctví a kassační dvůr na jihu.

Na věži, zvané orlojní, byly umístěny první věžní hodiny v Paříži. Po stranách ciferkny umístěny jsou dvě sochy Síly a Spravedlnosti. V památné noci Bar-tolomějské i zde zvonení dané znamenat k vraždění nešťastných Hug-enotů po prvním znamenat z věže kostela St. Germain l'Auxerrois.

V rozsáhlých budovách umístěny jsou různé soudní úřady, prefektura, strážnice republikánské gardy a věznic. Zde nalézá se největší sál v Paříži, zvaný "Salle des pas perdue", jenž je 73 metry dlouhý a 28 metry široký a 10 metrů vysoký. V sále tomto, jenž ovšem byl po ohni přestavěn, obdivány byly všechny dvorní slavnosti. Byl to tento sál, kde cech písařů, "Basoche", hrával své frašky, předčítal své satyrické básně, jež ve středověku byly velmi oblíbeny, a jež nesmrtný Viktor Hugo tak mistrně popisuje ve své Notre Dame de Paris. Na konci sálu jest velká mramorová tabule, která používána byla při sčítání královských banketech pro podpisování smluv svatbních členů královské rodiny a pak za jisté hercům zhora uvedeného spolku.

Na pravo pak od toho sálu je pomník Mallesherbese, odvážného otce obháje Ludvíka XVI. Spodní relief představuje Mallesherbese a jeho adjutanta De Séze, navštěvující krále ve vězení. Na levo je pomník advokáta Berryera se dvěma krásnými sochami Věrnosti a Výmlovnosti.

Salle des pas perdue jest nyní shromážděním právníků pařížských. Jest pěkná podivná na ty skupiny lidí zde. Tu stojí a radí se ne-kolik advokátů, tam několik žurnalistů spěšně poznamenávají nějaké zprávy, tam několik před-níků dobře se bavících v prázdne chvíli, onde skupina svědků se svou stranou, tamto opět skupina studentů, stoupjících výslechy a případy soudní. Kolem 11. hod. zasedání začíná a když blíž se soudní dvůr, tu sluhové soudní volají: "Le tribunal, Messieurs! Chapeau bas! (Soudní dvůr, pá-nové! klobočky dole.) Všechny zasedací síle soudní vyzdobeny jsou krásnými nástrojnými mal-bami.

Nejkrásnější ozdobou soudního paláce jest Svátá kaple, jež bývala kdys, za doby residence královské zde, zámečkovou kaplí. Vystavěna byla Ludvíkem IX. (1245—1248) pro reliquie přivezené sem z Pa-lestiny. Tyto reliquie, i s kouskem prý pravého kříže, byly za ohrom-né obnosy peněz koupeny od Baldvina II. a jsou nyní chovány v pokladu Notre-Dame-ské. Ško-da, že budova kaple tak nevhodně jest postavena na dvoře mezi bu-dovami, čímž celek dojmů ne-smírá trpí, zejména hofení i spodní loubí a krásná okna, jež jsou bohatě zdobena.

Kaple jest rozdělena na dvě části, spodní a hofenní. Spodní část určena byla pro služebnictvo královské. Celý vnitek kaple trpěl za doby revoluce. Jest však nyní velmi harmonicky oprave-n. Hofenní kaple sloužila k vyko-návání bohoslužby pro krále a dvůr. Všechna okna jsou zaskle-na s soulaďnými barevnými skly, jež dojem vlnělosti zvyšují. Vnitek jest nádherně upraven. Krásné malby a sochy, soulaďné sestave-né, jsou velmi starého původu. Blíže odtáje jsou nádherná sedadla pro královskou rodinu. Ukazují zde též okno, jímž Ludvík XI. slouchal mši, skryt jsa v soused-ním pokojí, neboť se obával, msi-ti se mezi dvořany, by ho snad

nezavraždili. Na místě, kde dříve stával hlavní oltář, bývala též umístěna zlatá schránka se svatými reliquie, poseta smaragdy. Oknem v oltáři Ludvík Svätý ukazoval prý dole shromážděnému lidu trnovou korunu Krista.

Kaple tato jest jedna z nejkrásnějších na světě.

Čertův svatek.
Bajka pro školní. Pro "Pokrok Západu" píše Fr. Otoupančíková.

Staré přísloví praví: "Když si chce Pán Bůh udělat z něhoho blázna, tedy vezme starému muži ženu a má hned blázna hotového." A přísloví to vyplnilo se plnou měrou na Petrovu otci. Tenc odověl a místo růžence vzal si mladou ženu, kteráž mu život tak tuze sládila, že samou dobrotou za rok — umřel.

Petřík, pozůstalý po otci synek, neměl teď doma valného bydla. Macecha se ohlížela nyní po nějakém ženichu mladém, neb měla pěkný statek, jež jí byl otec Petřív zůstavil. Za nedlouho se také provdala, čímž se již velmi trdně postavil nebohého sirotka ještě zhoršilo, ano stalo se pro-přím nesnesitelným. Chodil chud-děřka až hrůza roztrhánu, ano ani tě skývy suchého chleba nebylo pláno a proto Petřík, ač ještě velmi mlad, dal domovu vale a šel sloužit.

Léta mžela a z Petříka se stal švarný jonák a proto také nikoho nepřekvapilo, že byl hned při prvém odvodu, jakmile se postavil pod mříž, jednohlasně prohlášen za "taughlík". Petrovi, jako kaž-dému jinému, se to moc nelíbilo, ale jaká pomoc. Konečně ale, když vše dobře rozvážil, usmřil se se svým osudem, neboť na vojně ne-mohl nic ztratit.

Než Petřík odešel na vojnu, ma-cecha jeho se roznemohla a v brzkou zemřela. Petřík se ni neurčil ani jedině slzy — neměl věru proč.

Krátce na to Petr narukoval. Byl teprve mladý, ale ta excírka se mu nechtěla jaksi líbit. Když pak ke všemu dostal od desátníka ještě nějaký ten štulec, tu ho často napadlo, aby se útěkem tyranství toho sprosil, ale když si zase vzpomněl, co by pak naň čekalo, myšlénka na útěk z hlavy vypustil.

Již sloužil několik roků, ale to vojantina se mu pořád nechtěla líbit. Konečně ho napadlo, aby požádal o delší dovolenou. Ne-měškaje ani okamžik, provedl svůj ná-mýsl a ježto byl na všech stranách svatý pokoj, dostal Petřík do-volenou na celé tři neděle. Hned také opustil dusné kasárny a vkró-čiv do volné přírody, vesele si za-výskal: "Již jsem na svobodě!" Měl pár grošů usetřených a s těmi již vystačil na tak dlouho, než si pomůže k jiným. Však se ve světe neztratil.

Bylo právě o žních. Na polích, jež vydala bohatou úrodu, pracovalo se o ptek. Švarná děvčata, vesele si propězpěvaly, žala zlaté obilí, jina je vázala v snopy, kdež-to státní hoši tyto sáheli, naklá-dali na vozy, kdež jich druhové pozorně je srovnávali. Petřík, chvá-cen pohledem na svěží a bodré pracovnici, pojednou se zastavil a plným hlasem zvolal: "Pomáhéj Pán Bůh! Všichni ohlídlí se zvě-davě v onu stranu, odkud zvolání zavznělo, ale sotva že dívky shledy statného vojána, již jakoby jedním hlasem naň volaly: "Pojďte nám pomoci, vojáčku! Buďte nám veselejší a dáme vám dle chuti napít."

Petrovi touto pozváním velmi lahodilo a proto ochotně vyhověl pozvání a ruče se pustil do práce. Teď teprve šla práce rychle ku předu a za veselého zpěvu a roz-marného rozhovoru uplynul den dříve než se nadál. Když se poča-lo smrkvati, zanechali práce a strojili se k odchodu k domovu. Samo sebou se rozumí, že míly Petřík šel s nimi, neboť děvčata zvala jej k večeru tak nálehavě, že pozvání jejich nemohl odmítnouti. Když přišli domů a představiteli Petra hospodáři a hospodyní, častovali jej tuto jako o posvícení. To se Petrovi velmi líbilo, a ještě nikdy snad ve svém životě nebyl tak spokojen. A tu mu pojednou napadlo, aby si vyhledal nějakou dobrou službu. Hned se také roz-hodl, že zkusí své štěstí.

Když druhého dne dorazil do pěkné vesnice, zaměřil ihned k výstavěnému statku a pozdraviv po vojenskou hospodáře, otázal se to-hoto, zdali by nepotřeboval právě chasníka. Sedlák si prohlédl Petra od hlavy až k patě, pak se zadržal za uchem, načej zvolna, avšak velice ústěpacně a živě promluvil k Petrovi: "Ah, ty musíš být nějaký povedený kůs! Nelíbilo se ti na vojně, jak pak by se ti líbilo ve službě u sedláka? Ano, ano, známé takové ptáčky ač příliš do-bře! Již bývali na práci velice lehtiví! Zkrátka a dobře řeceno, msta pro tebe nemím!" A obrátiv se k Petrovi žády, odcházel od něho potutelně se usmívaje.

Trvalo to hezkou chvíli, než se Petřík poněkud vzpomatoval. Cítil se velice uražen potupnými slovy nafoukaného sedláka. Ko-

nečně se vzhopil a odebral se do statku sousedního, kdež již ne-smělý požádal o službu. Ale zde dostalo se mu vítání ještě horš-ího. "Ha, vysloužilýj voják!" spu-stil naň sedlák. "Járku, známé takové panáčky, známé! To jsou praví lumpové a lenoši první klasy! To bych si dal, vžiti do stavení takového darmochleba! Jdi mi k čertu!"

Petr ani z daleka se nenadál takového vítání a proto počal již ztrčeti chuť dožadovati se dále služby u neciných sedláků. Než konečně se rozhodl, zkusiti svého štěstí ještě jednou. "Do třetice všeho dobrého," pomyslíl si a vešel do třetího statku. Sedlák si Petra důkladně prohlédl, načej se jej otázal: "Máš již vyslouženo?" "Mám!" zalhal si Petr. "Nemám však rodičů a proto si hledám službu!" "Abych ti řekl pravdu, známť já z vlastní zkušenosti, co to je za ptáka vysloužilýj voják. Tomu dáž tak pořádnou fajtku, posadit ho za stůl, před něj polo-žit karty, postavit džbán piva a přidat mu k tomu fešnou děvku, a kdo ví, bude-li ještě spokojen! Taci jsou všichni ti hoši! Teď jsem řekl, co si o tobě myslím a tábni mi k čertu!"

Petr zůstal stát jako solný sloup. V hlavě mu hučelo jako u dělu. Ponenáhlu začal však chápati, že veskeré naděje jeho na nějakou službu jsou zmařeny. U pomnění pak, že upřímně snaha jeho, po-citové a svědomitou práci pojistiti si svou budoucnost, došla tak lah-zebnoho ocenění, rozložil se tak, že se pod ním počaly třásti nohy. Konečně se mu podařilo přemoci své rozčilení, načej jak furieri mřán vyrazil z vesnice. Pádl slepě v před, až se pojednou ani toho nepozoruje, ocitl v lese. K smrti znaven, vrhl se na kyprý mech a počal přemýšlet, co by měl nyní počít. Na vojnu již jít nechtěl, práci dostat nemohl, čeho se tedy má chopit? Tu mu mané napadlo, proč zatrvál sedláci, odepteve mu dáti službu, poslali jej k čertu. "Kdybych alespoň věděl," pomyslíl si ubohý Petr, "kudy se jde do pekla? Hned bych tam šel; snad i ten čert byl by ke mně milosrdnější nežli oni lidé, jež jsem žádal o službu."

Pokračování.

Podzimní období začalo 1. září.

Katalog zdarma.

Rohrbough Bros.

Podzimní období začalo 1. září. Katalog zdarma.

majitelé, 17. a Douglas ulice

KURSEY—Pravidelný obchodní, pravidelný sloužený, telegrafický, strojí, secký, integrovaný, krystalický, vzduchotlačný, právníky a státního.

VÝHODY—Kolejní kaple, kolejni orkestr. literární spolky, správní řád, úlovník, bursy, ústavní a veřejné školy.

PODZIMNÍ OBDOBÍ—Započne 1. září. Nové třídy ve všech odboch.

PRÁCE ZA STRÁVU—Štrava poskytována za tříměsíčnou každodenní práci.

KATALOG—Elegrátní, nový, ilustrovaný katalog každému zdarma.

Adressa: ROHRBOUGH BROS., OMAHA, NEB.

Škola v níž brouží zájem vynikající obchodníci.

1. září Boylesova Kolej

podzimní období jak denní tak i večerní.

zahájila své.....

Návštěvníci.

Čím více našich přívrženců a obchodníka stádně ne náší práci, tím více oceňá a budou mít ve vřátosti tuto kolej. Přiléhálost jest poskytnuta každému horlivci, aby osobně prokoumal vý-letné výsledky, o něž jsme se postarali a pověříme si výsokého stupně vysoření, jakéž horlivosti, a jakou si je záci obojí.

Prozřívá žáci.

Čím více studentům udělím privilej, aby se posadili v různých odboch, kdež mohou na sloužiti vybudová a mít pozor na metody používané při našem cvičení obchodním neb tele-gramnickým. Žádáme snadně návštěvníky, aby vložili tomuto známou touzka, kolik si přejou.

Obchodníci.

Tato škola byla oběhřetě oblažena četnými návštěvními předních obchodníků obchodníku vřadil. Vážíme si těchto návštěv, pánuv, a snadně si přejeme, aby se tím pokračovali. Vše přilomnost jest podložku pro naše žáky a povzbou-zením pro nás. Čím více návštěvy. Tím máli!

Bolí záda?

Flastry a linimenty vám pomohou pouze na chvíli, ale MAREŠOVY REVMAATICKÉ TABLETKY vyčlení, protože vy-zvědí, jaký bolíst onu zavivuje.

MAREŠOVY REVMAATICKÉ TABLETKY vyčlení nejhorší pří-pa d revmatismu, takže je vyléčeným zbstante.

Dopřijte si pro knížku, kdež se popisují, je zdarma.

Tabletky se prodávají po 50 cen-tech škatulka u vašeho lékárníka, nebo pošlou.

Zastavte se rychle vyčlení užíváním Marešova Balsámu proti kašli, žluce u vašeho lékárníka; (nikdy se nepedupuje.)

Adressa: MAREŠ MEDICINE CO., 2576 Archer Ave., CHICAGO, ILL. Dopřijte si pro knížku: "Nejllepší lékař", je zdarma.

Vyléčení

Jos. H. H. ze Sherry, Wis., píše:

"Naše děti měly prudký ka-šel, ale po dvoudenním užívání Severova Balsámu pro plíce úplně se uzdravily."

Takový inek má téměř v každém případě

Severův Balsám pro plíce.

Jest to zcela bezpečný lék proti kašli, nastuzení, ochrpk-tění, záškrtu, zářetu pridu-šek a plíc atd.

CENA 25 a 50 CT.

W. F. SEVERA, CEDAR RAPIDS, IOWA.

Vkusné a pohodlné zařízení Hostinec a Restaurant

vlastní.

J. W. HROCH

1245 jižní 13. ul., Omaha.

Rišný Metzův ležák stále na čepu. Nejllepší víno, jiskřivý a jemně doutníky.

Šladká vína galon od 75c. naboru. Korálky galon od 41.50 naboru. Česká importovaná korálky jako rostopinka, mandlovka, rosolka, bílý punč 42 \$0 gal. Tel. 31824

nečně se vzhopil a odebral se do statku sousedního, kdež již ne-smělý požádal o službu. Ale zde dostalo se mu vítání ještě horš-ího. "Ha, vysloužilýj voják!" spu-stil naň sedlák. "Járku, známé takové panáčky, známé! To jsou praví lumpové a lenoši první klasy! To bych si dal, vžiti do stavení takového darmochleba! Jdi mi k čertu!"

Petr ani z daleka se nenadál takového vítání a proto počal již ztrčeti chuť dožadovati se dále služby u neciných sedláků. Než konečně se rozhodl, zkusiti svého štěstí ještě jednou. "Do třetice všeho dobrého," pomyslíl si a vešel do třetího statku. Sedlák si Petra důkladně prohlédl, načej se jej otázal: "Máš již vyslouženo?" "Mám!" zalhal si Petr. "Nemám však rodičů a proto si hledám službu!" "Abych ti řekl pravdu, známť já z vlastní zkušenosti, co to je za ptáka vysloužilýj voják. Tomu dáž tak pořádnou fajtku, posadit ho za stůl, před něj polo-žit karty, postavit džbán piva a přidat mu k tomu fešnou děvku, a kdo ví, bude-li ještě spokojen! Taci jsou všichni ti hoši! Teď jsem řekl, co si o tobě myslím a tábni mi k čertu!"

Petr zůstal stát jako solný sloup. V hlavě mu hučelo jako u dělu. Ponenáhlu začal však chápati, že veskeré naděje jeho na nějakou službu jsou zmařeny. U pomnění pak, že upřímně snaha jeho, po-citové a svědomitou práci pojistiti si svou budoucnost, došla tak lah-zebnoho ocenění, rozložil se tak, že se pod ním počaly třásti nohy. Konečně se mu podařilo přemoci své rozčilení, načej jak furieri mřán vyrazil z vesnice. Pádl slepě v před, až se pojednou ani toho nepozoruje, ocitl v lese. K smrti znaven, vrhl se na kyprý mech a počal přemýšlet, co by měl nyní počít. Na vojnu již jít nechtěl, práci dostat nemohl, čeho se tedy má chopit? Tu mu mané napadlo, proč zatrvál sedláci, odepteve mu dáti službu, poslali jej k čertu. "Kdybych alespoň věděl," pomyslíl si ubohý Petr, "kudy se jde do pekla? Hned bych tam šel; snad i ten čert byl by ke mně milosrdnější nežli oni lidé, jež jsem žádal o službu."

WINE OF CARDUI

Vám poskytnu trvalou legru. Těšle se tím vědomím, že 1,000,000 \$m bylo dplně udusveno vinnem: Wine of Cardui. Tyto ženy trpěly bílým token, nepravdělnou čmýru, bole-ním hlavy, bolestmi v zádech a vysilujícími, bolestmi. Wine of Cardui utíhí (zastaví) všechny tyto bolesti. Kupte bal za 81.00 láhev Wine of Cardui a užijete je.

O ředu a poplvy nemoh dopřít a od-mim přímák na adresu: The Ladies' Advisory Department, The Chattanooga Medicine Co., Chattanooga, Tenn.

UTISUJE BOLEST'

Athens, Tenn., Jan. 27, 1909.

Jakmile se mi objevila čmýra (mšička) byla neprovedena a spojená s velikými bolestmi v bocih, v zádech, v žaludku se zdávajícími bolestmi vnitřnostech. Mírněji mše užívala jsem Wine of Cardui a Theofora's Black-Draught a tak mšička močila čmýra posadiv po dlouhých letech bez bolesti!

NANETTE DAVIS.

Jakou cenu má život ženy trpící, jakou trpěla Nannie Davis? V tříce-rych domácnostech jsou ženy, které trpí tímto strašným bolestí potají. Jest-li Vy jednou z nich, připomínáme Vám že totéž

WINE OF CARDUI

Vám poskytnu trvalou legru. Těšle se tím vědomím, že 1,000,000 \$m bylo dplně udusveno vinnem: Wine of Cardui. Tyto ženy trpěly bílým token, nepravdělnou čmýru, bole-ním hlavy, bolestmi v zádech a vysilujícími, bolestmi. Wine of Cardui utíhí (zastaví) všechny tyto bolesti. Kupte bal za 81.00 láhev Wine of Cardui a užijete je.

O ředu a poplvy nemoh dopřít a od-mim přímák na adresu: The Ladies' Advisory Department, The Chattanooga Medicine Co., Chattanooga, Tenn.

Podzimní období začalo 1. září.

Katalog zdarma.

Rohrbough Bros.

Podzimní období začalo 1. září. Katalog zdarma.

majitelé, 17. a Douglas ulice

KURSEY—Pravidelný obchodní, pravidelný sloužený, telegrafický, strojí, secký, integrovaný, krystalický, vzduchotlačný, právníky a státního.

VÝHODY—Kolejní kaple, kolejni orkestr. literární spolky, správní řád, úlovník, bursy, ústavní a veřejné školy.

PODZIMNÍ OBDOBÍ—Započne 1. září. Nové třídy ve všech odboch.

PRÁCE ZA STRÁVU—Štrava poskytována za tříměsíčnou každodenní práci.